

चायं सोमधर्मः, किं तर्हि तदतिपक्षेण सागान्तरविधान-
मिति । अग्निचितस्तु वक्ष्यत्वस्यापि भवति अग्निसंयोग-
विधानात् । अग्निचितः तथा सोमयाजिनः तथा सोमा-
तिपूतस्य तथा सोमदाग्निनः सुखव्यतिरिक्तोभ्यो नाशिका-
कथं गुदादिभिर्भ्यः यस्य सोमः स्रवति स सोमातिपूत
इत्युच्यते सुखेन यः सोमं वसति स सोमवासी संख्या-
“राज्ञोऽपस्वस्य च योऽन्नामस्यो भवति” इति । “इदरीतर्ह-
योऽवावनी इह चावेति” तद्विधानात् । अत्राज्यान् प्राज्या
वितस्य राज्ञः अत्राज्यप्राज्ञं च कर्त्तुम् । “अवस्यशोरपयोः”
छं । “सौत्रास्यो भवति पयुयोग्यः सन् यो नाम पयुज
विन्दते सोऽलस्य पुरपयः” कर्त्तुम् ।

तत्र सुरापानप्रकारः तस्यैवोक्तः

दक्षिणेन कृत्वा । नमज्जुषाणि कृत्वा तत्र त्रीहि-
श्यामाकादनयोः पृथगाचामौ निषिच्य चूर्णैः सं-
सृज्य निदधाति तन्मासुरम् छं । “दक्षिणेन दक्षिण
प्रवेशान्नगारम् नमज्जुषाणि कृत्वा सज्जः कृत्वा
सच्यते तांश्च श्यादीन् चूर्णयित्वा त्रीहिश्यामाकादनयोः
पृथगाचामौ निषिच्य चूर्णैः संसृज्य निदधाति तन्मासुर-
मुच्यते त्राहिश्यामाकाभ्यां च सुरा निष्पाद्यते सा च
यागसाधनम् । तेन सा तद्वैरभिषस्वध्वते अतस्तयो-
श्चतुर्दशकपचणपूर्वकम् पृथगादनौ निष्पाद्यते” कर्त्तुम् ।
“नमज्जुषाणि कृत्वा नमज्जुषाणां च “सज्जं त्वक्
क्षिपत्वा चैव शुण्ठो चैव पुनर्नया । चतुर्जातकसंयुक्ता
पिप्पली गजपिप्पली । वंशोऽवका उहक्कत्वा चित्रकं
चेन्द्रवारुणी । अश्वगन्धं समुत्पाद्य सूचान्येतानि निर्दि-
शेत् । धान्यकं च यवान् च जीरकं क्षणजीरकम् ।
हो हरिद्रो वचा चैव विहृदा त्रीहयो यवाः” इति ।
क्रयणानन्तरं तानि श्यादीन्पादाय दक्षिणेन कृत्वा-
ऽग्न्यगारं प्रवेश्य पूर्वं नमज्जुषाणि कृत्वा सज्जं त्व
गादौषधानि तूष्णीं पिष्ट्वा तान् शयनोक्ताजान्
चूर्णयित्वा दशपूर्णमासवसेषं पात्रासादनादि श्यामाक-
चतुर्दशकपचणपूर्वकं फलीकरणान्न समन्त्रं कृत्वा
वहुतरोदके पृथक् पृथक् चक्षुः पक्त्वा शृतालम्बनाभ्यन्तरं
त्रोहिश्यामाकादनयोः पृथगाचामौ निषिच्य पृथग्भिन्न
योः पात्रयोश्चोर्मिध्यादतिरिक्तमुष्णोदकभयमाप्य तदुदकं
नमज्जुषाणि तत्रैव चतुर्भिर्चूर्णैः संसृज्य निदधाति स्वापयति
तन्मासुरम् । तत्र चूर्णसंसृज्यपात्रास्य साधनमिति संज्ञां
संख्या “कोदनौ चूर्णसाधनः संसृज्य साही त्वांशु-

ना ते” इति त्विरात् निदधाति” छं । “चूर्णसाधनसंसृ-
जावोदनौ साही त्वेति” अंगुना ते इति सन्त्राभ्यां कुम्भ्यां
प्रक्षिपति क्षिप्त्वा च त्विरात् निधेया सुरा” कर्त्तुम् ।
“एवमाचामयो चूर्णं संसर्ज्यन्तरवोदनौ चतुर्भिर्चूर्णैः
संसृज्य साही त्वा साहू नेति यज्ज- १६१ । “अंगुना
ते यज्जु-” २०२७ द्वाभ्यां सन्त्राभ्यामेकस्मिन् सहाति
पात्रे चूर्णं संसृज्यवोदनौ साधराभ्यां च संसृज्य त्वि-
रात् निदधाति सुगुप्ते देशे स्वापयति शाकाया भैक्षत-
कोणे गत कृत्वा तत्र स्वापयतीति जीर्णः सस्यदायः
तिष्ठो राक्षीत्यादिभ्यः “एकस्यः पयसापाकृतनाशनेन परि-
विक्षिप्तं परोतो विक्षिप्तं” छं । सुरां परिविक्षति “एकस्यै-
परिक्षिप्तोति” वज्रपात् । अग्निनादुहिश्यापाकरणं कर्त्तु-
म्यम् तत्रापूर्वत्वात्प्रधानत्वाच्च पयसः अग्निनासमाकरो-
मीति गोर्धं पयसात्ममेवेति सम्पादाया । अपरं तु ५३-
वदपाकरणसम्पन्नं” कर्त्तुम् । “श्यास्योनि चावपति” छं
“चतुर्दश सुरायां” कर्त्तुम् । “सारस्वतेन दशोः प्रातः”
छं । “प्रातःशब्देन च द्वितीयमहरमभिधीयते तत्रापि च
रात्रावेवाभिषेकः प्रवसां रात्रिं परिषिञ्चतीति प्रत्यय
“दशोदुग्धेन द्वितीयासिन्ध्याह द्वितीयां रात्रिमिति
गम्यते” कर्त्तुम् । “प्रातःशब्देन त्रयोऽभिधीयते” सं-
ख्या “तोक्चूर्णाणि च” छं । “आवपति” ऐन्द्रोत्तमे ति
तिष्ठन्नाम्” छं “गवां दुग्धे ऐन्द्रेण परिषिञ्चति” कर्त्तुम् नक्तमे
हतीयेऽहनि संख्या । “लाजचूर्णाणि च” छं “आवपति
अत्र चूर्णाणां पयसश्च संस्कारकत्वम् साधनं तु त्राहिश्या-
माकावेव अतस्तयोरेव देवतोद्देशेन पचयम्” कर्त्तुम् । यज्जु-
१६२० वेदोपे तु तदङ्गसुराव्ययनप्रकारः स्पष्टः दशितो
यथा “यथ सोऽन्नामस्योमन्त्रास्त्राभिरध्यायैः । अहिकाम-
स्याग्निचितो सुखेतरादिद्रोमवागिनो सुखेन सोम-
वागिनो राज्यच्युतपय पशुकामश्च च सोमा-
सचीयागा । अजःपात्यस्वते गोचमेव इतानि स्वाप-
येत् सोमं सुराविक्रियः क्षीवाहा क्रोत्वा बीवेन शयं
क्रोत्वा ऊर्णाभिसोक्तान् सूत्रेषु आजान् केनचिद्
द्रव्येण नमज्जुषं विहृदा त्रीहयः शय्यम् विहृदा यवा
कोक्काः अट्त्रीहयो लाजाः सज्जं त्वक्क्षिपत्वा शुण्ठो
पुनर्नया चतुर्जातकपिप्पलीनश्वंशावकाह उहक्कत्वा चित्र-
वारुण्यश्वगन्धा धान्यकयवान् जीरकहृदिद्रादविविहृ-
दवत्रीहय एकोजता नमज्जुः । यज्जु- १६३
साधनमज्जु दक्षिणदारेवाग्निहृत् सोमा संसृज्यं